

Sygn. akt III Ca 1134/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2023 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. T. i M. T.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 października 2021 r., sygn. akt I C 757/20

- 1. oddala apelację;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego M. T. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;**
- 3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego A. T. kwotę 2924 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia cztery złote) z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) zastępstwa procesowego.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1134/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 25 10 2021r. wydanym

w sprawie z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. przeciwko A. T. i M. T. (następcą prawnym zmarłej I. T.) o zapłatę kwoty 15.880,12zł oraz o odsetek ustawowych za opóźnienie

od wskazanych kwot i za podane okresy, uchylił swój wyrok zaoczny z dnia 9 07 2021r., oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia stwierdził, że źródłem dochodzonych roszczeń jest umowa kredytu zawarta przez I. T. - poprzednika prawnego pozwanych. Wskazał, że pozwani w toku postępowania zarzucali,

że powódka nie wykazała, iż pozwana oddała do dyspozycji I. T. „środki finansowe wynikające z zawartej umowy kredytu”, co stosownie

do regulacji art. 6 k.c. obligowało pozwaną do wykazania tej okoliczności.

Ocecił, że pozwana z tego obowiązku nie wywiązała się, w konsekwencji czego

nie udowodniono, iż „obecni spadkodawcy kredytobiorczynie byli zobowiązani

do wykonania jej zobowiązania z tytułu spłaty kredytu” i z tej przyczyny powództwo oddalił. Niezależnie od tego wskazał, że „zebrany w sprawie materiał dowodowy

nie daje podstaw do stwierdzenia, że dochodzone roszczenie jest w całości wymagalne”, gdyż wystosowane do spadkobierców kredytobiorczynie wezwania do zapłaty zostały wystosowane do na adresy, pod którymi oni nie zamieszkiwali, więcej w tym czasie jedna spadkobierczynie już nie żyła. Z tej przyczyny nie mogły one zostać uznane

za skuteczne i brak było podstaw do zasądzenia całej dochodzonej należności,

gdyż nie wszystkie raty były już wymagalne. Ponadto ocenił, że część roszczeń „podlegałyby oddaleniu jako przedawnione. O kosztach procesu orzekł w oparciu

o regulację art. 98 k.p.c.

Orzeczenie **zaskarżyła powódka (...) Bank Spółka Akcyjna w W.**, która wniosła o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa i zamieszczenie

w wyroku wzmianki, iż pozwani ponoszą odpowiedzialność tylko do wartości ustalonej w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku

i przekazanie sprawy rozpoznania Sądowi pierwszej instancji do ponownego. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanych na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji regulacje prawa procesowego w sposób w niej podany.

Pozwani A. T. i M. T. wnieśli o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach zarządzeniem z dnia 5 10 2022r. zarządził o rozpoznanie sprawy w postępowaniu procesowym uproszczonym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 720 § 1 k.c.

Pozwani jako spadkobiercy są następcami zmarłej kredytobiorczynie,

nie posiadali wiedzy dotyczącej zawarcia oraz wykonania przedmiotowej umowy kredytu i w toku postępowania konsekwentnie zarzucali, że w tej sytuacji powinna ona – stosownie do regulacji art. 6 k.p.c. tę okoliczność te wykazać.

Pomimo tego na okoliczność wykonania przez nią umowy nie zaoferowała Sądowi pierwszej instancji żadnego wiarygodnego dowodu, stąd też Sąd pierwszej instancji słusznie ocenił, że w tym zakresie nie zrealizowała ona dyrektywy zawartej w art. 6 k.c.

Skarżąca zgłoszony w apelacji wnioski dowodowe mogła i powinna była zaoferować już w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, do czego została formalnie zobowiązana na rozprawie z dnia 18 11 2020r.

Z tej przyczyny wnioski te nie mają zatem charakteru nowości

w rozumieniu art. 381 k.p.c. przez co nie mogły one zostać uwzględnione.

W następstwie tego w materiale sprawy brak jest wiarygodnych dowodów pozwalających poczynić pozytywne ustalenia.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest również prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (art. 387 § 2¹ pkt 2 k.p.c. poprzednio orzec. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Powstanie po stronie pozwanej obowiązku spełnienia powódce dochodzonych świadczeń jest uzależnione od wypłacenia pozwanej udzielonej jej pożyczki.

Okoliczność ta jest sporna pomiędzy stronami (pозwana w toku postępowania podniosła zarzut nie wykazania przez powódkę faktu wypłacenia jej pożyczonej kwoty), stąd też – zgodnie z regulacją art. 6 k.p.c. - na powódce ciążył obowiązek jej wykazania.

Z podanych powyżej przyczyn powódka nie sprostала temu obowiązkowi.

Z tej przyczyny powództwo już tylko z tergo powodu jest nieuzasadnione

i jako takie podlega ono oddaleniu.

Niezależnie od tego Sąd odwoławczy w całości podziela ocenę Sądu pierwszej instancji dotyczącą wymagalności i przedawnienia dochodzonych roszczeń, co do-datkowo czyni powództwo nieuzasadnione.

W połączeniu z powyższym obligowało to Sąd Rejonowy – w świetle regulacji art. 347 zd. 1 k.p.c. w zw. Z art. 13 § 2 k.p.c. - do uchylecia wydanego w sprawie wyroku zaocznego i oddalenia powództwa oraz orzeczenia o kosztach procesu.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, a to czyni apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację

art. 98 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 poz. 1804), biorąc pod uwagę, iż powódka uległa w całości w postępowaniu odwoławczym i dlatego powinna zwrócić:

- pozwanemu M. T. poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w kwocie 1800zł (§ 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia; 3.600zł x 50% = 1.800zł),

- pozwanemu A. T. poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty procesu w kwocie 2.924zł, w tym 2.700zł (§ 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia; 3.600zł x 75% = 2.700zł) zastępstwa przez fachowego pełnomocnika, 207zł i 17zł wydatków odpowiednio w postaci kosztów dojazdu pełnomocnika na

rozprawę i uiszczoną od pełnomocnictwa opłaty skarbowej, oddalając równocześnie jego wniosek w pozostałym zakresie, uznając, że zasądzone koszty zastępstwa procesowego są adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym i nie należy mu się zwrot podatku od towarów i usług (VAT) w kwocie 621zł..

SSO Leszek Dąbek